

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Соње Манојловић и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Драганом Лужњанин, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о захтеву браниоца осуђеног АА, за ванредно ублажавање казне изречене осуђеном правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К. бр. 149/04 од 21.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за ванредно ублажавање казне браниоца осуђеног АА и ПРЕИНАЧУЈЕ правноснажна пресуда Окружног суда у Београду К. бр. 149/04 од 21.02.2005. године, у погледу одлуке о казни, тако што Врховни суд Србије осуђеног АА за кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, за које је том пресудом оглашен кривим, применом члана 56. и 57. Кривичног законика ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 6-шест месеци у коју му урачунава време које је провео у притвору почев од 14.05.2002. па до 24.05.2002. године, као и на издржавању казне.

Образложење

Правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К. бр. 149/04 од 21.02.2005. године АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и у коју казну му је урачунато време које је провео у притвору од 14.05.2002. па до 24.05.2002. године.

Бранилац осуђеног адв. Зорко Борис поднео је захтев за ванредно ублажавање казне осуђеном.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктр. I број 2360/08 од 01.07.2008. године предложио је да се захтев браниоца осуђеног АА одбије јер нису испуњени услови из члана 415. ЗКП.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са захтевом браниоца осуђеног, образложеним предлогом првостепеног суда Кв. бр. 1656/08 од 20.06.2008. године као и мишљењем Републичког јавног тужиоца изнетог у напред наведеном поднеску, па је нашао:

Захтев је основан.

Према члану 415. ЗКП, ублажавање правноснажно изречене казне која није извршена односно издржана дозвољено је када се по правноснажности пресуде

појаве околности којих није било када се пресуда изрицала или суд за њих није знао иако су постојале а оне би очигледно довеле до блаже осуде.

Бранилац осуђеног АА у захтеву као нове околности наводи да је код осуђеног констатовано малигно обољење – *hočkinov limfom*, типа *nodularne skleroze*. Ради се о тешком обољењу које изискује континуирано лечење и то у специјализованој установи. Као доказ уз наводе захтева приложена је медицинска документација на име осуђеног која је по налогу првостепеног суда проверена преко Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду и према налазу вештака др Бранимира Александрића и др Андрије Богдановића ради се о обољењу које захтева лечење хемио и радио терапијом које се може примењивати само у одговарајућим здравственим установама које се баве лечењем хематолошких или онколошких обољења.

Врховни суд налази да су у конкретном случају испуњени законски услови из члана 415. ЗКП, јер олакшавајуће околности које се односе на нарушено здравствено стање осуђеног, потврђене достављеном медицинском документацијом и спроведеним вештачењем, јесу нове и по својој природи несумњиво су таквог значаја да би да су постојале и суду биле познате у редовном кривичном поступку при одмеравању казне, очигледно довеле до блаже осуде.

Стога је Врховни суд ценећи ову нову околност у склопу околности цењених у редовном кривичном поступку, преиначио правноснажну пресуду у делу одлуке о казни и применом члана 56. и 57. Кривичног законика осуђеног АА за извршено кривично дело осудио на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунао и време које је провео у притвору и на издржавању казне, са уверењем да се ће овако одмереном казном у свему остварити њена законом предвиђена сврха.

Из изнетих разлога на основу члана 417. став 6. Законика о кривичном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Драгана Лужњанин, с.р.

За Председника већа-судију
Новицу Пековића
Судија Соња Манојловић, с.р.